

Attilâ Ilhan

şir

ayrılık
sevdaya
dahil

TÜRKİYE BANKASI
Kültür Yayınları

21. basım

Genel Yayın: 757

ATTİLÂ İLHAN BİLİM, SANAT VE KÜLTÜR VAKFI

Başarı yalnız yetenek değil, disiplin, özveri, bağımsız ve ödünsüz bir kişilik, içten bir yurt ve insan sevgisi gerektirir. Ancak o zaman, gerçek ve hak edilmiş bir başarı olur. Attilâ İlhan tüm yaşamı ve eserleri ile bu başarıya iyi bir örnektir.

Attilâ İlhan'ın bu değerlerinin ve bunları temsil eden eserlerinin gelecek kuşaklara aktarılabilmesi için, onun ismiyle anılacak bir vakıf kurulmuştur.

Bu vakıf, bilim, sanat ve kültür alanında ülkemiz genç kuşaklarının çalışmalarına destek sağlayacak; bu değerler ışığında bir düşünce ve bilgi üretim, bir yardım merkezi olmayı amaç edinmiştir.

Attilâ İlhan genç yaşlarında, henüz bir lise öğrencisi iken, kendisi için kişisel bir hedef belirlemiş ve son gününe kadar ideallerine ulaşmak için özverili ve disiplinli bir yaşam sürdürmüştür. Geride bıraktığı eserlerin, kendisi gibi yaşam idealleri doğrultusunda yürüyen gençlere destek olması, İlhan Ailesi üyeleri için en büyük mutluluk olacaktır.

Cengiz İlhan ve Çolpan (İlhan) Alışık

Attilâ İlhan Bilim Sanat Kültür Vakfı

Adres : Sıraselviler Cad. No: 25 K: 3

34437 Taksim-İstanbul

Tel/Faks : (0212) 243 95 25 (3 Hat)

E-posta : bilgi@aibskv.org

Web : www.tilahan.net

TÜRK EDEBİYATI

ATTILÂ İLHAN
AYRILIK SEVDAYA DAHİL

© TÜRKİYE İŞ BANKASI KÜLTÜR YAYINLARI, 2003
Sertifika No: 29619

GÖRSEL YÖNETMEN
BİROL BAYRAM

GRAFİK TASARIM UYGULAMA
TÜRKİYE İŞ BANKASI KÜLTÜR YAYINLARI

XII. BASIM: EYLÜL 2007, İSTANBUL
XXI. BASIM: OCAK 2015, İSTANBUL

ISBN 978-975-458-507-0

BASKI
KİTAP MATBAACILIK SAN. TİC. LTD. ŞTİ.
DAVUTPAŞA CADDESİ NO: 123 KAT: 1
TOPKAPI İSTANBUL
(0212) 482 99 10
Sertifika No: 16053

TÜRKİYE İŞ BANKASI KÜLTÜR YAYINLARI
İSTİKLAL CADDESİ, MEŞELİK SOKAK NO: 2/4 BEYOĞLU 34433 İSTANBUL
Tel. (0212) 252 39 91
Fax. (0212) 252 39 95
www.iskulttur.com.tr

Şiir

ayrılık sevdaya dahil

Attilâ İlhan

İçindekiler

yanlış balladlar

soğuk kadınlar balladı	11
unutulmuş kızlar balladı	12
sarhoş bir kadın balladı	14
bisikletli kız balladı	15
çerkes halayıklar balladı	16
cam güzeli kızlar için ballad	17
kalk gidelim kadınlar balladı	18
tığ örgüsü yaşlı kadın balladı	19
ah kızlar ulan kızlar balladı	20

ötekiler

‘muhbir’	23
‘taharri’	24
‘mevcutlu’	26
‘mevkuf’	28
flash-back	31
1/ yoksa geldiler mi?	31
2/ belki sabaha karşı	33
3/ tanrı insanı unuttu	35

serbest gazeller

kim arar kim sorar	39
söyler	43
bakarsak	46
geçerdi hep	47

o hangi zamandı

uzak köpekler gecesi	51
kar yağın bir sarışın	54
çariçin’de geçen kış	58

her yanlış meraklı	
profili oğlan çocuğu	65
soğuk bir intihar	67
nasıl bir sevdâya	68
herşeyi birden istemek	70

ayrılık sevdâya dâhil

ayrılık sevdâya dâhil 1	75
ayrılık sevdâya dâhil 2	76
ayrılık sevdâya dâhil 3	77
ayrılık sevdâya dâhil 4	78
ayrılık sevdâya dâhil 5	80

o plâjda onsuz

o plâjda onsuz 1	83
o plâjda onsuz 2	84
o plâjda onsuz 3	85
o plâjda onsuz 4	86
o plâjda onsuz 5	88

şairin not defteri

yoğun bakım	93
çığlık	94
usulca	95
beklediği	96
akşam üstü	97
yoksa	98
büyük yanlışlık	99
yeşil pancurlu ev	100
artık ben	101
maçka durağı	102
adım sonbahar	103
kim o?	104
kötümser	105
dakika başı	106
yükü ne?	107
kimi?	108
pusudaki	109
delik deşik	110

*derd-i aşkı gayrdan sorman ne bilsün çekmeyen
ânı yine âşık-ı nalâna söylen söylesün*

bâki

yanlış balladlar

*lâhza lâhza hûblar gördüm ki dil kasdındadır
pâre pâre eyledüm ben hem dil-i sûzânımı*

fuzûlî

soğuk kadınlar balladı

soğuk kadınlardı usulca geçtiler
koyu bir yalnızlığın kenarından
adımları ürkekti değışiktiler
kan mı sızıyordu dudaklarından
başka bir yalnızlığa gittiler

yosun yeşili aynalarda biriktiler
kıpkızıl buğusu karanlığa dağılan
tenha gözleri birer kilittiler
uyanmışlardı vampir uykularından
nasıl da ulaşılmaz fakat gündeliktiler

kimbilir kaç yalnızlık eskittiler
yoksa bir büyü mü baktığın zaman
hem bir çoktular hem bir tektiler
yorulmuş bir yanlışı yaşamaktan
epeyce kadın gizlice erkektiler

unutulmuş kızlar balladı

bilinmez nerde bitmiş hangisi nerde başlar
unutulmuş kızları mevsimlik sevdâların
yalnızlığa uzun kanlıca'da bir çınar
savrulan yaprakları hicranlı sonbaharın
unutulmuş kızları mevsimlik sevdâların

porno bir romandan birisi çıplak çıkar
öbürü bir fotoğraf cebinde her oğlanın
bazıları evlenir evlenmez boşanmışlar
ne adresi belli ne adı bazılarının
unutulmuş kızları mevsimlik sevdâların

yıldızlar prensesi oysa bir zamanlar
suyundan çıktıkları masmavi aynaların
kime dokunsalardı birden tutuşup yanar
ıslak sıcaklığından kalın dudaklarının
unutulmuş kızları mevsimlik sevdâların

eski şarkılara mı yoksa saklanmışlar
tramvay duraklarına belki rüyaların
harcanmış mutluluk ümitleridir yaşar
içinde bir yerinde mutsuz ihtiyarların
unutulmuş kızları mevsimlik sevdâların

sarhoş bir kadın balladı

kaç içki daha ne ağır bir iş
alkol ırgatlığı bardakta ruj izi
gözlerinin mavisi akında erimiş
tütün sarısına dönüyor benzi
şehvetin dürtüsü

seviş

seviş

seviş

içindeki çöl çok daha geniş
nasıl bir susamak içebilse denizi
ağzını bulamıyor nerede kaybetmiş
oysa yutabilir erkekliğini
şehvetin dürtüsü

seviş

seviş

seviş

bisikletli kız balladı

gözü yalayıp geçen bir ayna yansıması
pırıl pırıl o genç kız bisikletli sarışın
kumsaldan çıtır çıtır kayıp uzaklaşması
yeniden başlaması eski yanısamanın
pırıl pırıl o genç kız bisikletli sarışın

o mudur gerçekten mümkün mü genç kalması
nerede pardır küldür yorgunluğu kırk yılın
şimdi ben o çocuksam burdaki kim başkası
ufkundan bir yıldız aktı yalnızlığının
pırıl pırıl o genç kız bisikletli sarışın

çerkes halayıklar balladı

çerkes halayıklar burunlu mütehakkim
nargileye yatmış haremde duman
bir gölgeyle sevişirler anlaşılmaz kim
belki sultan murat belli sarığından
belki kadın efendi menevişli yeşim

mehtâba dağılmış çınarlar mavi yaprak
balıklar suda oyur donmuş zaman
tömbeki kokusu gümüş halhal kemik tarak
her dakika bir cellât girer kapılarından
elinde yağlı kemend kılı gövdesi çıplak

cam güzeli kızlar için ballad

cam güzeli kızlardır gözleri aynalı
baktıkları mekân içinde sırrolur
nergis akşamları cam sicimi yağmur
güneş dağıtıyorlar gözlük taşıyalı
bazı akşamları ayışığı bulunur

hüzne büründüler mi buğulu billûr
koyu çay karanlığı keder ağdalı
gül yaprağı sevinç kırağı yansımali
gönülleri sırça köşk çabucak soğur
öyle olur olmaz sokulmamalı

cam güzeli kızlardır gizlice tasalı
buzullar ülkesinde buz gibi durur
dağıttığı ışıktan sanki yorulmuştur
sanki birer hayal yansımaya bağlı
güneş batınca eriyip kaybolur

kalk gidelim kadınlar balladı

sabit dudak ruju epeyce telefon
kirpikleri devirip göğüs geçirmeler
burnu rendelenmiş memeleri silikon
ağızlıkla çakmağın alevini içmeler
yarı ömrü meyhane yarısı berber
aşk faslını unuttuk

hay allah pardon

yuvası aşk yuvası görkemli salon
kapısı vızır vızır spor mercedes'ler
zar saydamı bluz blucin pantolon
kadın erkek farketmez aslolan çekler
lâfı hiç uzatmaz sevişmeye geçer
az buz kazanmıyor

gecesi üç milyon

kalk gidelim kadınları bu ne ilk ne son

tığ örgüsü yaşlı kadın balladı

hayal kuşları üretir mârifetli tığından
esrarlı sarmaşıklar yaprakları tırtıllı
bir rüya çıkarıyor yaşadığından
tel tel ürettiği ince ayrıntılı
daha mı yumuşak ipek yumuşaklığından
sanki ayna kırığı yıldız çakıntılı

yoksa yaşlı mıdır sanıldığından
tığ ucunda bir ömür nasıl çalkantılı
yakınlığı duyulmamış hastalığından
o yalıda eskiyor camları martılı
akasyalar büyür yağmurlarından
dantel gibi zarif ışık kırpıntılı

ah kızlar ulan kızlar balladı

o yanlış evlenip çabuk ayrılan kızlar
her gece uykusuzluk her sabah zorluk
mutluluk size uzak ne desem yalan kızlar
iş güç dağdağası büyütülecek çocuk
yaşamaya vakit yok

ah kızlar

aman kızlar

her yerde yadırganır çevresi ona soğuk
yalnızlıktan her dakika kırılan kızlar
bir çoğu umutsuz birazı aksi birazı uçuk
her sözü her bakışı tartışılan kızlar
erkeklere sürek avı kadınlara korkuluk
ah kızlar aman kızlar

ulan kızlar

ulan kızlar

ötekiler

*dem mi var kanlu yaşım çihreme yol eylemeye
gün mü var leşker-i gam câna nüzûl eylemeye*

hayâlî

‘muhibir’

en çirkin elleriyle anlaşılmaz adamlar
gecenin camlarına simsiyah çıkarılmış
elektrik sayaçlarında kurşun vızıltıları
şizoit bir saat yalnızlığı çalışıyor

aynalarda bırakıp kullanılmış yüzünü
kimliğini değiştirdi kaşla göz arasında
telefonları kesik hiç kimse cevap alamıyor
apartmanı boşaltmış yazıhanesinde yok

sabah asmalımescit’te kendisine rastladı
dumanlı gözlükleri hıristiyan bir sakal
iyice dağıtmış mı direklerle selâmlaşıyor
başka bir hayata yoksa böyle başlamıştı

‘taharri’

içimdeki soğuğu dişlerim tutamıyor
gözlüklerim duman bıyıklarım kırağı
yalın bir kötümserlik arıyorum
buluşma sıfır on beş / kod ismi cemal

saat başı yalnızlıklar üretirmiş
uzak yakın kimsenin anlayamadığı
ağızındaki zehiri bir türlü atamıyor
saat sıfır on bir / kod ismi cemal

yüzünü görmedim resimlerinden tanıyorum
gözlerinden belli bir çılgılığı sakladığı
beyazı fazla kuru yeşilleri erimiş
saat sıfır on üç / kod ismi cemal

adım yusuf kısm-ı siyasi'de taharri
böylelerini az mı yakaladım
anladığım başıboş evsiz barksızın biri
saat sıfır on dört / kod ismi cemal

tuhaf şey ellerim ne fena terlemiş

‘mevcutlu’

rüzgâr karanlığında camları soğuk buğu
yağmura çarpa çarpa beyazıt tramvayı
içinde kirli sarı ‘mevcutlu’nun bulunduğu
tüyleri diken diken bırakmış yaşamayı
en büyük korkusu anlaşılırsa korktuğu
öğrenemedi gitti soğukkanlı olmayı

bıyıkları eskimiş gözleri soğuk gri
nedense ‘mevcutlu’nun yüzüne bakamıyor
tedirgin bir adam sağındaki ‘taharri’
solundaki şapkalı dudakları mor
salya sümük sırtan allahın derbederi
sıralı sırasız yerlere tükürüyor

‘mevcutlu’ bir yanıyla ‘müdüriyet’ yolcusu
üstelik cumartesi sorguya başlamazlar
bir yanıyla bıraktığı sabah uykusu
karısı kızkardeşi dokunsan ağlayacaklar
kulaklarında kalmış asansörün uğultusu
biletçi ipi çekti sirkeci inecek var

bulutlardan bir hisar sansaryan hanı
tramvayın kustuğu ‘mevcutlu’ duman duman
eskiden yaşanmışla yeniden yaşananı
ayırabilmek çok güç zaman işte o zaman
çıktığı her basamak unutulmaz bir anı
gazetelerde solmuş eski ‘tevkifat’lardan

‘mevkuf’

– 1. şişeler çekilmiş...

son ağaçlar da gitti şehri elden çıkardık
şurda burda unutulmuş minareler dolaşıyor

tahta masalarda çiçek açmış yahudiler
ibranice çay içiyorlar tevrat ve mezmur
kuledibi’nin arka sokakları mevsim yaz
birazdan yemyeşil bir plak çalacaklar
yıldız dolusu gök radyo antenleri sıcak
madam eskenazi bilir misiniz nerede oturur

kurtuluş’ta ay karanlık fabrika meyhanesi
şişeler çekilmiş karşılıklı beş kurşun atıyor
bıyıkları ardında pusu kurmuş sendikacılar

– 2. *acı mavi bir kız...*

kimler gelirdi nasıl gelirdi nerelerden
su ıgıllıkları baykuşlar akal kahkahası
korkuların varla yok arası ve birdenbire
mor zambaklar gibi açıldığı gecelerden
kimler gelirdi nasıl gelirdi nerelerden

acı mavi bir kızcağz ağzı tütün ve sarı
burun deliklerinde kalın duman sarmalı
sâbika kaydı varmış nereden sormalıyız
doğumu alâşehir manisa'dan olmalı
kalabalığa doğranmış derinlemesine yalnız
bildiri dağıtırken sokakta tutuklamışlar

– 3. *hep aynı trenler...*

hep aynı trenler geliyor çok farklı zamanlardan
vagon pencerelerinde kalmış yolcu tebessümleri
münih'ten istanbul'a lâcivert bereli bir sarışın
gizli alkol ve pudra kokusu yataklı vagonlardan
sarhoş bir kadın çığlık çığlığa uyanan geceleri
boşluğuna düştükçe lâbirent anlaşılmazlığının

hep aynı trenle geliyor çok farklı zamanlardan
bir ölüm sabahı güzelce traş olmuş saçlarını taramış
belki son yahudiler dachau temerküz kampı'ndan
görünmez bir piyanoyu çalmaya hazır elleri

hep aynı trenler geliyor çok farklı zamanlardan
petrograd'da kar karanlığı tıklım tıklım kış
kalın buğular kuşatmış boy boy semaverleri
tatiana ivanovna'yla oturup bir çay içebilseydik
saatim bir buçukta durmuş kurmayı unutmuşum

hep aynı trenler geliyor çok farklı zamanlardan
gazeteler çoktan bitti hanidir radyo dinlemiyorum
şehrin gümüş esmerliği otobüslerin ön camlarında
ne kadar çalışırsa çalışsın sileceklerin silemediği

flash - back

– 1. *yoksa geldiler mi...*

yoksa geldiler mi korkularıyla büyük
namlu siyahı karanlık sokaklardan
bira dalgını kadınlar pasaj'da tek tük
televizyonda haberler ölü bir zaman

o kullanılmış uyku otellerden dağılan
haliç sis alacası yankılı birkaç düdük
ellerinde kelepçe gözleri iplik iplik kan
yoksa geldiler mi korkularıyla büyük

bira dalgını kadınlar pasaj'da tek tük
her dakika mutlaka yanlış anlaşılan
andante bir keman uzaktan bölük pürçük
bir rüyadan ötekine illegal taşınan

o gözlüklü çocukla sansaryan hanı'ndan
yoksa geldiler mi korkularıyla büyük
sarışın sevgilisi saçlarından asılan
avuçları sıyrılmış omuzları çürük

uykularında içsavaş yüreklerinde göçük
televizyonda haberler ölü bir zaman
bardakta siyah bira fena halde köpük
nasıl da usanmışlar kurt gibi yaşamaktan

– 2. *belki sabaha karşı...*

belki sabaha karşı kaldığın yerden
misli görülmemiş bıçaklar bileyerek
tuzlu tere batmış kıllı ve erkek
kıvılcımlar uçurup kirpiklerinden

belki sabah semaver ağır çay kokusu
sis düdüklere ki uzaktır korkuludur
gazetelere bakma sirenler duyulur
ajans haberleri terörizm tortusu

belki güpegündüz kederli bir tambur
rakıları yağmurlu dalgacı meyhane
süzinâk bir şarkı ölmekten sana ne
asıl dert ölememek ne rahat ne huzur

belki akşam üstü bırakıp kitapları
bulutlara azalmak eflâtun ve turuncu
üstüste birikmiş yorgunluğun sonucu
yüzyıl gibi yaşamak en çabuk serapları

belki gece gölgelerle kesin hesaplaşma
saatinin kadranına üşüşen meteorlar
bugün nerede biter yarın nerede başlar
o büyük tereddüdü yaşadıkça yaşama

belki geceyarısı çok yıpranmış ve sönük
arasında kaybolmak kendi kaybolmuşlarının
sunturlu bir yalan yaptığıın yapacağın
yıldızların itirafı fânîlik en büyük

– 3. *tanrı insanı unuttu...*

tanrı insanı unuttu

şeytan vekil
doğruyla yanlış yer değiştirmiş
bir muammâ kimin ne yaptığı
anlaşılamadı bir türlü

kim kime kefil
dualar işlemiyor galiba eskimiş

yalnızlık sızıntısı zehirli yeşil
kaygılar kahverengi sokuluyor
bütün yüzler silinmiş

kim kimdir belli değil
büyük bir intihardan korkuluyor

serbest gazeller

*virdik dil ü cân ile rızâ hükm-i kazâya
gam çekmeziz uğrarsak eğer derd ü belâya*

rûhî-i bağdadî

kim arar kim sorar

meyhaneler dağılmıştır
sarhoşlar mağlup
asfaltlar yıldırım hızıyla soğuyor
hava durgun yaprak kımıldamaz
uzak lâternaların aydınlattığı geceyi
kim arar kim sorar

en تنها rakıların
en ıssız kuytularından
sırılsıklam tefrikalar çıkaran
mahmut yesâri bey'i
kim arar kim sorar

çil çil
yıldızlara karışırdı ziller
kadehler dağılır gümüş karanlığına
gelmiş bütün ihtişâmıyla incesaz
salkımsöğütlerin altına
havuzbaşlarında hızlı ve üryân
ceylân gözlü çengiler
bir başka zamandı bir başka
mekân

artık o devr-i dil-ârâyı
o cümbüşü o eğlenceyi
kim arar kim sorar

acaba hangi yıllar
30'lar mı 40'lar mı
sansaryan hanı'nda akşam
o müthiş terkedilmişlik duygusu
kış mıdır yaz mıdır
yoksa sonbahar mı
daktilolar zamanı teyelliyor
koridorlarda izmarit kokusu
kollarını iki taharrinin omuzlarına atmış
sakalı bir karış
suratı allak bullak
'tornacı ömer sorgudan geliyor
sol kulağına kurşun akıtılmış
yaşadığı o dehşeti o işkenceyi
kim arar kim sorar

birden kar üşümesi
tepebaşı'nda kış
sokak lâmbaları bir sola bir sağa
şişhane yokuşu'ndan ilk tramvaylar
tenha ve ıslak
elektrik tellerinde rüzgârın sesi
ıslık ıslığa
otellerinde pavyon kızları uyudu uyuyacak
gece asıl uyandıkları an
üstlerine devriliyor
sabah aynalarında kendilerini tanıyamıyorlar
gördüğü o değil elbet bir başkası
suratı aşınmış boyanmaktan
kalın bir baş ağrısı
beynini yiyip bitiriyor
belki yanılgılar
hayatı kadere indiriyor
belki başka bir şey var
bir türlü anlaşılamayan
çünkü o menekşe gözlü kızı
afacan öğrenciyi
kim arar kim sorar
hani voleybol takımında kaptan
sınıflarını su gibi geçiriyor

başka bir yerde
başka bir zaman
sedirde
abâni sarıklı pîr-i fâniler ki
sakalları kucaklarına dökülmüştür
ince belli istikânlarda tavşankanı çay
çayda kelle şeker
sessizce eriyor
rahlede kur'ân-ı azîm-üş-şân
elyazması divanlarda muhammes'ler murabbâ'lar
gün bu gün saat bu saat
nasıl herşey hiç yaşanmamışa dönüşmüştür
artık o şûh o dilbâz o şâir-i nev-edâ
ahmet nedîm efendi'yi
kim arar kim sorar

söyler

zaman olmuştur ki
dumanlı havuzlarda soğuk nilüferler
bulutlara savrulmuş ateş kuşları
korkulu bir hicrânı

söyler
zaman olmuştur ki
dalgınlıkları hisarbüselik kızların
bildik şarkıları birden unutuşları
aynalarda solan gün
bilinmez hangi uğultulu
ahval-i perişânı söyler

zaman olmuştur ki
loş salonların heyûlâ büfelerinde
o kristal fânûslu yorgun saat
fena halde durmuş
görünse de
başka bir boyutta başka bir zamanı söyler

zaman olmuştur ki
falcının avcunda tuttuğu sihirli küre
aslında yaşanmamış belki hiç yaşanmayacak
ancak ne kadar renkli
ne kadar yanardöner
bir ömr-i zerefşânı söyler

zaman olmuştur ki

belki sonbahar belki akşam

tepeden tırnağa silme yıldız

belki haziran gecesi

sanki bir hayal oturmuş o تنها piyanoya

parmak uçlarında tatyos efendi'nin

herkesin unuttuğu bir bestesi

çalıyor doya doya

o evcârâ beste ki

çevresinde avizelerden

gökkuşağı serpintileri

gönüllerdeki şûhu

o serv-i hırâmânı söyler

zaman olmuştur ki
yanar mor zambaklar buğulu gece lâmbaları
bir katar kaybolur haydarpaşa garı'ndan
bırakıp gümüş çığlıklarını tel tel ardında
ağır ve cefakâr
bir marşandiz katarı
kıvamlı bir sessizliğe batmış ıhlamurlar
yalnız kuzguncuk'taki yalıda
karanlık bir gazelhân
yanık yanık
bir aşk-ı bî-amânı söyler

zaman olmuştur ki
sızar gecenin suları simsiyah camlardan
havada ölüm parıltısı adeta çelik
fî bin dört yüz beş
dersaadet'te yazıldı işbu gazel
avuçları kan
yüreği delik deşik
yaşlanmış ama uslanmamış
bir eski militanı
bir şâir-i devrânı söyler

bakarsak

zarif bir hüzündür
 bembeyaz dolaşan
 kuğuya bakarsak
mücevher titreşimleriyle
 mütereddit bir akşam
 suya bakarsak

fazlasıyla ısındı deniz
 kaynadı kaynayacak
dipten bir deprem yaklaşıyor
 suyun üzerindeki
 buğuya bakarsak

ne kadar yoksul ve çıplak
 görünürse görünsün ağaçlar
o kadar yakındır ilkbahar
 özsuyu yürümüş dallara
 uğultuya bakarsak

geçerdi hep

geçerdi hep

pırıltılı kanûnlar

neveser gecelerden

ihtimal buhranlı gecelerdi hep

yüreğinde yalnızlığın tortusu

vazoda yaseminler

ufukta yağmur kuşları

çözülmez bilmecelerdi hep

ansızın dalar

bir yorgunluğa uyanırdın

güneş çekilmiştir bahçelerden

lâmbalar çok erken yanmış

aldatılmak korkusu

sık sık bozulan yeminler

enfarktüs kuşkuları

sinsi bir kederdi hep

zaman zaman düşündüğün

aklına geldikçe güldüğün

şan şeref ve ün

beyhude söylerdi hep

o hangi zamandı

*gel gel berû ki savm ü salâtın kazâsı var
sensiz geçen zaman-ı hayâtın kazâsı yok*

nesimî

uzak köpekler gecesi

uzak köpekler gecesi

dağıtır yıldız tozlarını

kederli ve yorgun

havlamalar

karanlıkta siyah elmas pırıltıları

donmuş toprakta karın

ezilmiş böcek çıtırtıları var

hava durgun

durgun

durgun

çıktı yarıgece devriyesi

21. mızraklı süvari alayı'nın

dnieperopetrovsk garnizonu'nda

cam saydamlığına çıplak soğuşun

buhar salkımları ağzında burnunda

hava durgun

durgun

durgun

uykusuzluğuna yenilmiş sonunda
açmış camlarını ardına kadar
miralay dmitri petroviç
arasında bir yerde cinnetle korkunun
uzak köpekler gecesi
dağıtır yıldız tozlarını
dağınık havlamalar
kederli ve yorgun
21. mızraklı süvari alayı'nın
dnieperopetrovsk garnizonu'nda
hava durgun
durgun
durgun

nasıl da kış
alevleri ocaktaki kütüklerin
aynasına yansıyor gümüş semâverin
buzdan ejderha dişleri saçaklarda
dalgın bir sarışın
bardağında üşümüş gece çayı
hatırlayıp sakladığı bir tabanca gibi
zimniy dvoretz balosundaki
karanlık miralay
silerek elleriyle beyaz ve uzun
soğuk buğusunu uykusuzluğunun
dağılmış yankılı boşluklarına çaykovskiy'in
gülümsemesi hep öyle yalan yanlış
hep öyle mahzun

kar yağan bir sarışın...

uzak mavi bir şehir
yıldızlı çan kulelerinden
anlaşılmaz hangisidir
nijniy novgorod mu petrograd mı
eski rusya'da olduğu kesin
sis hesabını çok iyi yapmak lâzım
içinden çıkılması hayli zor

nasıl da kış
hiç yazmadığı biri şiirinde aleksandr puşkin'in
dalgın bir sarışın sürekli kar yağıyor
kısa kirpiklerinde incecik buz tozu
elleri beyaz ve uzun
kimseye anlatamadığım
gülümsemesi solgun
yalan yanlış

tarayıp sarışın yalnızlığına
tarayıp çoğul saçlarını
aynaların girdabında boğularak
gittikçe daha çok
daha çok
arayıp تنها ve dalgın
çocukluğunun çiçek açmış vişne ağaçlarını
en kuytu köşelerinde hatıralarının
arayıp nerede ne kalmış
ne var ne yok
dalgın bir sarışın sürekli kar yağıyor
o hırçın o vahşi uyumsuzluğunu
simsiyah parlayan bir panter gibi
ruhunun kafesinde saklayarak

o hangi zamandı

hangi yaşamak

1900'ler mi 1910'lar mı

zimniy dvoretz'deki gece

romanoflar'ın yılbaşı eğlencesi

o ne saltanattı ne ihtişamdı

boy aynalarında ışık ejderhaları

çift başlı kartal avizelerinden

vodka erimiş kıpkızıl bardaklarda

sanki kor

çevresinde sırma apolet murassâ kılıç

birbirinden yakışıklı hassa subayları

elinde yelpazesi

yalnızlığına çekilmiş

hayallerine tutsak

svetlana radiçeva

bir buluttan çıkıp

başka bir buluta giriyor

miralay dmitri petroviç

böyle bir muammâya rastlamamıştı hiç

ne böyle bir kadın

her dakika bir başkası

ne böyle dalgın bir sarışın

kınalı yapıncak

çilli kayısı

dalgınlığını parçalayarak
içindeki panter bakıyor sık sık gözlerinden
titreşen arı kanatları mıdır bal sarısı
üflenmiş ateşten teller mi yoksa
cam kırığı yeşiller mi
varla yok arası
kestirebilmek ne kadar da zor
çevresinde sırma apolet murassâ kılıç
birbirinden yakışıklı hassa subayları
elinde pelpazesi
yalnızlığına çekilmiş
hayallerine tutsak
svetlana radiçeva
bir buluttan çıkıp
başka bir buluta giriyor
zimniy dvoretz'deki o gece
romanoflar'ın yılbaşı eğlencesi

çariçin'de geçen kış

akşamları göl eflâtun bir keder
sazlıklarda pırıl pırıl
buz tutmuş bataklık kuşları
ağaçlardan
çürük sarı ve kızıl
son yapraklar dökülüyor
rüzgârlı sonbahardan
nasılsa kurtulmuşları
gümüş karanlığında anlaşılmaz sesler
havada mutsuz bir bulut
umutsuz ve kararsız süzülüyor
neredeyse akşam yıldızı
yorgun kırmızı
neredeyse ay
neredeyse ay

(herşey niçin bu kadar eski)
niçin bu kadar uzak)
çariçin'de geçen kış
tepeden tırnağa katran ve su buharı
volga'nın uykusuna bir rüya gibi sarkmış
ateşten örümcek nehir vapurları
neredeyse akşam yıldızı
yorgun kırmızı
neredeyse ay
neredeyse ay
çariçin'de geçen kış
dalgın bir sarışın
karanlık bir miralay
birisi nijniy novgorod'dan henüz gelmiş belki
belki kazan'a öbürü yola çıkacak

(herşey niçin bu kadar eski
niçin bu kadar uzak)
çariçin'de geçen kış
seyrek sakallarında yıldızlar
iskelede namaza durmuş
ihtiyar bir tatar
altında sokak lâmbasının
dalgın bir sarışın
karanlık bir miralay
kadının astragan mantosu sırtında
uzun ve beyaz ellerini çaresiz kavuşturmuş
kısa kirpiklerinde incecik buz tozu
adam buz mavisi pelerinin astragan kalpak
içinde bir atmaca ayrılık korkusu
yüreğini parçalar
(herşey niçin bu kadar eski
niçin bu kadar uzak)
çariçin'de geçen kış
neredeyse akşam yıldızı
yorgun kırmızı
neredeyse ay
neredeyse ay

kararmış bir çan gibi çınlıyor
donmuş gölün üstünde akşam ayazı
kararmış ve kocaman
konakta zaman zaman
koridorda ürkek ayak sesleri
kapının ardında fısıltılar
onun için herkes kaygılanıyor
bugün de geçti svetlana radiçeva
ardında nemli bir is kokusu
giderilmez pişmanlıklar
eflâtun bir keder
bırakarak

her yanlışa meraklı

*şol harâmi gözüne kan içmek
emdüğün süt gibi helâl iy dost*

şeyhî

profili oğlan çocuğu

özel yağmurunu yanında gezdirirdi
cam tozu serpintisi su pırıltılı
profili oğlan çocuğu ağzı hüzün
sevdâ çetin bir sınav bunu bilirdi
yüreğini tüketen epeyce ağırlı
özel yağmurunu yanında gezdirirdi
sabahtan akşama bütün gün

bir kalemle buluşmasın şâirdi
şiiirleri nedense ağır yaralı
gizliden gizliye kan kaybediyor
eli fırça tutunca yaptığı resim
bir yangın korkusu gibi özgün
kim olduğunu kim bilebilirdi
başka bir gezegenden gelmiş
su altında yaşıyor çünkü uzaylı
profili oğlan çocuğu ağzı hüzün
kaç kadın olabiliyor kaç erkek
sabahtan akşama bütün gün

elleri soğuk ve saydam upuzun gelirdi
gözlerinin beyazını kırmızıya çevirmiş
sesi başka bir ses göğüslerini silmiş
özel yağmurunu yanında gezdirirdi
profili oğlan çocuğu ağzı hüznün
sevmek kalın bir tünel bir kere girildi
artık anlamı yok gecenin gündüzün
uzak uzak imdat sinyalleri verirdi
sabahtan akşama bütün gün

profili oğlan çocuğu ağzı hüznün
onu benden başka kim sevebilirdi

soğuk bir intihar

yıldızlar damlıyordu parmak uçlarından
kısa kirpiklerine ne kızlar asılı
elektrik çıtırtısı yok gibi saçlarından
yüzünde görünmez bir şiir yazılı

bir türlü anlaşılamadı nedeni nasılı
belki bir çağrışım işlenmemiş suçlarından
gülümsemesi bile ne kadar acılı
sanki gözyaşları dudaklarından

bu dünyaya ait her yanıya meraklı
yanılgılar üretiyor uzlaşmazlığından
kendini çok dağıtmış herkesten alacaklı
uykuları kilitli koyu baş ağrısından

yalnızlığa saklanması kaçıp dünyalılardan
çünkü duygusallığı onlardan farklı
soluğu tıkanıyor ve lazer tabancasından
soğuk bir intihar ki hani içinde saklı

nasıl bir sevdâysa...

ay çok mu gecikti neredeyse çıkar
sen yalnızlığıma varır varmaz
az sonra yağmuru durduracaklar
rüzgârı değiştirdim
ustura ağzı poyraz

yok canım yıldızları unutmadık
mutlaka yerlerinde bulunacaklar
kenarı yaldızlı mavi bir karanlık
sütlü çıplaklığını örtecek kadar

senin için olduğu asla bilinmeyecek
yapraklarını birden dökecek dutlar
şafak sökerken sekiz on kadar şimşek
balkonda işlemeli müstesnâ bulutlar

ayak bastığın an şehir de değişebilir
yoksa moskova mı

belki berlin belki dakar
belki 30'lardan mehtap yorgunu izmir
körfez'de şerefine donatılmış vapurlar

nerede ne zaman kaç kere yaşadık
nasıl bir sevdâysa eskitememiş yıllar
bitirdiğimiz herşeye yeniden başladık
dudaklarımızda birbirimizden mısralar

herşeyi birden istemek!

o kitabı da okudum bitirdim
hani o genç kızın beni unuttuğu
bir ara fena halde fikrindeydim
dudağındaki nem gözündeki buğu

durmadan hayal değiştiriyorduk
çetrefil bir hayat herkesin korktuğu
kederlerimiz kalındı sevinçlerimiz çabuk
yaşamadan dağılıyor yarısından çoğu

erteleyip durduk suç ortaklığımızı
asıl mutluluğun içinde bulunduğu
bazı ben yanıştım o yanıştı bazı
çünkü gecikmenin ağır yorgunluğu

yanıldığımız herşeyi birden istemekt
isteği gerçekleştirmez isteğin yoğunluğu
ihtiyaç başka bir boyuta geçmekti
devreden çıkarıp gereksiz sorumluluğu

tekrar loş yalnızlıkların en dibindeyim
sararmış yaprakların usulca savrulduğu
köprüler yıkıldı artık kendimleyim
parmak uçlarında ölümün soğukluğu

ayrılık sevdâya dâhil

*görinen yılduz değil yir yir delinmişdür felek
gün yüzünün hasretiyle tîr-i âhımdan benüm*

necâtî

– 1.

açılmış sarmaşık gülleri
kokularıyla baygın
en görkemli saatinde yıldız alacasının
gizli bir yılan gibi yuvalanmış
içimde keder
uzak bir telefonda ağlayan
yağmurlu genç kadın

– 2.

rüzgâr

uzak karanlıklara sürmüş yıldızları

mor kıvılcımlar geçiyor

dağınık yalnızlığımdan

onu çok arıyorum onu çok arıyorum

her yerde vücudumun

ağır yanık sızıları

bir yerlere yıldırım düşüyorum

ayrılığımızı hissettiğim an

demirler eriyor hırsımdan

– 3.

ay ışığına batmış
karabiber ağaçları
gümüş tozu
gecenin ırmağında yüzüyor zambaklar
yâseminler unutulmuş
tedirgin gülümser
çünkü ayrılmanın da vahşi bir tadı var
çünkü ayrılık da sevdâya dâhil
çünkü ayrılanlar hâlâ sevgili
hiç bir ânı tek başına yaşayamazlar
her ân ötekisiyle birlikte
herşey onunla ilgili

telâşlı karanlıkta yumuşak yarasalar
gittikçe genişleyen
yakılmış ot kokusu
yıldızlar inanılmayacak bir irilikte
yansımalar tutmuş bütün sâhili
çünkü ayrılmanın da vahşi bir tadı var
öyle vahşi bir tad ki dayanılır gibi değil
çünkü ayrılık da sevdâya dâhil
çünkü ayrılanlar hâlâ sevgili

– 4.

yalnızlık
hızla alçalan bulutlar
karanlık bir ağırlık
hava ağır toprak ağır yaprak ağır
su tozları yağıyor üstümüze
özgürlüğümüz yoksa yalnızlığımız mıdır
eflâtuna çalar puslu lâcivert
bir sis kuşattı ormanı
karanlık çöktü denize

yalnızlık
çakmak taşı gibi sert
elmas gibi keskin
ne yanına dönsen bir yerin kesilir
fena kan kaybedersin
kapını bir çalan olmadı mı hele
elini bir tutan
bilekleri bembeyaz kuğu boynu
parmakları uzun ve ince
sımsıcak bakışları suç ortağı
kaçamak gülüşleri gizlice

yalnızların en büyük sorunu
tek başına özgürlük ne işe yarayacak
bir türlü çözemedikleri bu
ölü bir gezegenin
soğuk tenhaliğına
benzemesin diye
özgürlük mutlaka paylaşılacak
suç ortağı bir sevgiliyle

– 5.

sanmıştık ki ikimiz
yeryüzünde ancak
birbirimiz için varız
ikimiz sanmıştık ki
tek kişilik bir yalnızlığa bile
rahatça sığarız
hiç yanılmamışız
her an düşüp düşüp
kristal bir bardak gibi
tuz parça kırılısak da
hâlâ içimizde o yanardağ ağzı
hâlâ kıpkızıl gülümseyen
–sanki ateşten bir tebessüm–
zehir zemberek
aşkımız

o plâjda onsuz

*kadem kadem gece teşrîfi nâilî o mehin
cihan cihan elem-i intizâra değmez mi*

nâilî-i kadîm

iki beyaz martıdır ellerinle gelirsin
gizli bir yerinden tutuşmuş yanar
kederinle gelirsin
yorgun bir yelkenliyim hayatının ufkunda
intihar ihtimali gözlerinle gelirsin
sinsi bir deprem sürer gider
durgunluğunda

83

- 2.

hiç olmasan da mutlaka varsın
onüç yaşındasın
ne kadar da mahzun
başın omzuma yaslanmış kucağımdasın
ay birazdan doğacak
dağların arkasında henüz
gökyüzüne vurmuş kızılığı
yıldız alacasında
görünmez böceklerin
belli belirsiz ıslığı
aslında sen şimdi kimbilir nerede
hangi hayal şilebinde kaçak yolcu
hangi korkunç yalnızlıktasın

– 3.

dip balıklarıyla arasındaki sır
hiçbir zaman anlaşılamamıştır
 sabaha karşı yağmurlu güller
 sessiz sedasız
 ona doğru büyürler
rüzgârsız
tek yaprak kımıldamaz bir havada
rüzgâr çingırağının çınladığını duyarsanız
hiç kimse farkında olmasa da
 sarışın gölgesi geçmiştir bahçeden
 apansız

– 4.

sabah kuşları güneşten erken
dallardan gökyüzüne
pırıl pırıl
kokuları yola çıkmış çiçeklerden
yaprağın yeşilinde beyaz tırtıl
gece çiğ düşmüş
buğulanıyor

sen ve ben
uzak bir yoldan gelmişiz
göz alabildiğine ılıca koyu
mavisi kaç türlü zengin
eli yüzü temiz
çıplak omuzlarına güneş doğdu
aydınlık bulaşıyor ellerinden
kolların sanki gümüş suyuna batırılmış
kaşların tel tel ışığı yansıtıyor
gözlerin ayna kırığı deniz

gerçekten
yaşanacak bir an mı sezdiğimiz
acaba gelecekte
yoksa eskittiğimiz
yoğun bir mutluluğun
birden hatırlanması mı?

hadi canım
içlenmenin âlemi yok
çocukluğun sırası mı?

– 5.

geçen yaz gibi bu yaz da
aynı parlak kristal aydınlığı
aynı soluk aldırmayan rüzgâr
aynı plâjda

geçen yaz gibi bu yaz da
kumlarda küçüklü büyüklü
aynı çocuk kalabalığı
bir org gibi gürültülü
aynı dalgalar
aynı plâjda

geçen yaz gibi bu yaz da
herşey eskisi gibi
hiçbir şey değişmemiş
aynı plâjda
ne gökyüzünün deli mavi sonsuzluğu
ne denizin cam yeşili huzursuzluğu
ne fânîlik düşünceleri
ne dudak dudağa çiftler

sadece ben farklıyım
biraz dalgın ve uzak
bir hayli karamsar
biliyorsun
içimde kirli bir balon gibi büyüyen boşluğun
tek bir sebebi var
senin yokluğun

şairin not defteri

*zehî safâ diyecek âlemin nesin gördük
sitemden özge dahi hem-demin nesin gördük*

neşâtî

yoğun bakım

henüz alacakaranlık
camlarda incecik bir hilâl
su yeşili

koridorda kimseler yok
ne bir hemşire ne bir hasta
gece lâmbaları
can çekişiyor

peki ağlayan kim

çığlık

birden o kadın çığlığı
sanki bir zıpkın yükseldi
bulutlara pırıl pırıl

öyle acıyla doluydu ki
ağaçlar yanına yürüdü

usulca

nedir yağmurun fısıldadığı
ağaçlardaki dumanlı keder
denizin gökyüzüne bırakılmışlığı

samur kürkünü okşar gibi
intihaar fikrini okşadı
usulca

akşamüstü o genç kız

beklediği

pencerede unutulmuş
yaşlı adam

gözleri yorgun

saçları ak

ağzı kötümser

kimin yolunu bekler
ölümünden başka

akşam üstü

dallarında kuş yağmuru
köşkün bahçesindeki
 manolya ağacının
güneş yemyeşil damlıyor
kaygan yapraklarından

akşam üstüdür
ikisi de odasına çekilmiş
küçük hanım roman okuyor
 büyük hanım kur'ân

yoksa

hava soğuk
 sabah oluyor
uyanır uyanmaz
yanımda aradığım hangimiz
 sen misin
 yoksa ben miyim

büyük yanlışlık

uzaydan mı esiyor bu rüzgâr
kutuplardaki bembeyaz karanlığa
sonsuzluğa üfürüp buz tozlarını

penguenler dalgın
yanlışlığı anlayamıyor

yeşil pancurlu ev

göl gibi
geçinip gidiyorlar işte
yeşil pancurlu evde
o iki kadın
ve çocuk

acaba
hangisine baba diyor

artık ben...

ay karanlık
sular kesildi musluklar tıslıyor
bir yerde bir kapı kapandı
ben artık sen değilim

maçka durağı

hangi cehennemden geldi
bu hayalet otobüs
egzosundan kan sızıyor
yolcuları ceset
sürücüsü azrâil

aslında ben
emirgân'a gidecektim

adım sonbahar

nasıl iş bu
her yanına çiçek yağmış
erik ağacının
ışık içinde yüzüyor
neresinden baksan
gözlerin kamaşır

oysa ben akşam olmuşum
yapraklarım dökülüyor
usul usul
adım sonbahar

kim o?

kapının ziliyle sıçradım
gecenin saat üçü
açtım baktım
kimseler yok

zili duyduğum kesin
birisi çalmış olmalı
gelen yoksa ben miyim
kırk yıl daha genç
polisten bırakmışlar

kötümser

yine o ters rüzgâr
kâğıtları uçuran
mevsime göre soğuk
gri

sabah evden çıkmışım
yüreğim kapalı

dakika başı

öyle çok öyle çabuk
değişiyor ki kız
ne yapsak ne etsek
dakika başı yabancıyız

buna tutulduğum an
ondan ayrılıyorum

yükü ne?

sabaha karşı
bulutlar denize iner
göz gözü görmez
pustan

dağıtıp yağmur dumanını
boğaz'dan geçen tanker
neden böyle kederli
bu kadar solgun

gözyaşı mı yüklemişler

kimi?

kapıyı açık bırak
hiç kimse görmese de
belki birisi gelir
elsiz ayaksız
varla yok arası

hanidir bekliyorum

pusudaki

gece bir anda yıldız
bahçe bir anda çiçek
uzaktan denizin kokusu
karanlıkta kımıldayan böcek

içimi bir anda
aydınlatır mimozalar
bir anda yaşamak yeniden güzel
yepyeni bir aşk
pusuda hazır

delik deşik

kirpi gibisin çocuk
her tarafın diken
kim elini uzatsa
delik deşik

üstelik
sen de kan içindesin

*bülbüller öter güller açar şâd gönül yok
hiç böyleliğin görmemişiz fasl-ı bahârın*

şeyhüislâm yahyâ

“Epeyce kadın gizlice erkek” sözde kadınlar, mevsimlik sevdaların unutulmuş kızları, tasaları gizli cam güzeli kızlar, Sansaryan Han’da sorgulananlar, kullanılmış yüzlerini aynalara bırakan muhbirler, derinlemesine yalnız tutuklular, mağlup sarhoşlar, parmak uçlarından yıldızlar damlayan adamlar...

Attilâ İlhan birbirinden sahici insanlarıyla kent resimleri çiziyor bize. Tanıyoruz o insanları; kimi ben, kimi sen, kimi o... Bizler...

KDV dahil fiyatı
12 TL